

Број: 05-05-1-1122-2/13
Сарајево, 28. март 2013. године

**ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

**- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА**

Предмет. Сагласност за ратификацију уговора, тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00), достављамо вам ради давања сагласности за ратификацију:

Уговор између Босне и Херцеговине и Народне Демократске Републике Алжир о међусобном пружању правне помоћи у кривичним стварима. Уговор је потписао г. Бариша Чолак, министар правде БиХ, 20. септембра 2011. године у Алжиру.

Будући да је Министарство правде БиХ надлежно за провођење поступка за закључивање овог уговора, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који посланицима, односно делегатима може дати све потребне информације о уговору.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Ранко Нинковић

01.02-05-2

BOSNA I HERCEGOVINA
ПРЕДСЈЕДНИШТВО БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
SARAJEVO

PRIMLJENA 29.03.2013			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
01.02-05-2-415/13			

S

Број: 08/1-31-05-5-46088-3/13
Сарајево, 19. март 2013. године

ПРЕДСЈЕДНИШТВО		БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ		САРАЈЕВО	
Датум пријема	27.03	Број пријема	247		
05	05-1	1122			

ПРЕДСЈЕДНИШТВО БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
САРАЈЕВО

ПРЕДМЕТ: Приједлог одлуке о ратификацији Уговора између Босне и Херцеговине и Демократске Народне Републике Алжир о међусобном пружању правне помоћи у кривичним стварима,-

У прилогу акта вам достављамо Приједлог одлуке о ратификацији Уговора између Босне и Херцеговине и Демократске Народне Републике Алжир о међусобном пружању правне помоћи у кривичним стварима, потписаног у Алжиру 20. септембра 2011. године, на српском, босанском, хрватском, француском и арапском језику.

Такође вам достављамо закључак којим је Савјет министара Босне и Херцеговине, на својој 40. сједници одржаној 28. фебруара 2013. године, утврдио приједлог одлуке о ратификацији предметног Уговора.

Подсјећамо да је Предсједништво Босне и Херцеговине на 63. сједници, одржаној 28. октобра 2009. године донијело одлуку број: 01-011-2736-12/09 о прихватању предметног Уговора.

Молимо да Предсједништво Босне и Херцеговине, у складу са одредбама члана 17. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора („Службени гласник БиХ“ број 29/00), одлучи о ратификацији предметног Уговора.

С поштовањем,

Прилога: Као у тексту.

УГОВОР

**ИЗМЕЂУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ И НАРОДНЕ ДЕМОКРАТСКЕ
РЕПУБЛИКЕ АЛЖИРА
О МЕЂУСОБНОМ ПРУЖАЊУ ПРАВНЕ ПОМОЋИ У КРИВИЧНИМ
СТВАРИМА**

Босна и Херцеговина и Народна Демократска Република Алжир (у даљем тексту: стране уговорнице),

У жељи да ојачају правне основе за узајамно пружање правне помоћи у кривичним стварима,

Поступајући у складу са властитим законима и поштујући опште признате принципе међународног права, изнад свега принцип суверености и равноправности,

договориле су сљедеће:

Члан 1.

Обавеза пружања правне помоћи

(1) Стране уговорнице се обавезују да, према одредбама овог Уговора, пружају једна другој најширу могућу правну помоћ у кривичним стварима у свим истрагама или поступцима који се односе на кривична дјела чије кривично гоњење, у тренутку када је поднесена молба за правну помоћ, спада у надлежност судских органа стране молитељице.

(2) Уговор је искључиво намијењен регулисању пружања правне помоћи између страна уговорница. Одредбе овог Уговора неће дати право ни једном приватном лицу да прибави, задржи или искључи неки доказ или да спријечи извршење неке молбе за правну помоћ.

Члан 2.

Обим правне помоћи

Правна помоћ ће обухваћати:

- 1) уручивање судских аката;
- 2) узимање изјава;
- 3) лоцирање и идентифицирање лица и предмета;
- 4) достављање судских позива свједоцима и вјештацима;
- 5) привремено пребацивање лица у притвор са циљем давања изјава или помагања у истрази;
- 6) извршавање замолница за претрес, одузимање или замрзавање и запљену;
- 7) достављање списка, предмета и других доказа;
- 8) друге врсте правне помоћи у складу са законима замољене државе.

Члан 3. Централни органи

(1) Свака од страна уговорница ће одредити Централни орган:

- За Босну и Херцеговину, Централни орган ће бити Министарство правде.
- За Народну Демократску Републику Алжир, Централни орган ће бити Министарство правде.

(2) Стране уговорнице ће одмах обавијестити једна другу дипломатским путем о промјени органа који је одређен да буде централни.

Члан 4. Облик и садржај замолница за правну помоћ

(1) Замолница за правну помоћ ће бити достављена у писаном облику, а у хитним случајевима се може доставити телексом, телефаксом или другим модерним средством комуникације који оставља писани доказ. Замолница ће бити потврђена оригиналним документом.

(2) Замолница ће садржавати:

- а) назив надлежног органа који тражи правну помоћ;
- б) предмет замолнице и опис тражене правне помоћи;
- ц) опис дјела у вези са којим се води истрага или поступак, његову правну квалификацију, текст релевантног закона према коме је то дјело кривично дјело;
- д) информације о идентитету лица која су предмет истраге или поступка.

(3) Замолница за правну помоћ ће садржавати колико је то потребно и ако је могуће:

- а) опис посебног начина поступања који држава молитељица жели да буде примијењен при извршењу замолнице;
- б) рокове у којима би држава молитељица жељела извршење замолнице;
- ц) пуна имена, датум и мјесто рођења и адресе лица која треба да буду обавијештена, као и друге корисне информације;
- д) локацију и опис мјеста гдје се тражи претрес и запљена и предмети које треба заплијенити;
- е) питања која се имају поставити свједоцима;
- ф) у случају када се подноси молба за присуство представника надлежних органа државе молитељице, њихова пуна имена, функције, као и основе за њихово присуствовање;
- г) захтјев за чување тајности у складу са овим Уговором;
- х) друге информације које могу бити корисне замољеној држави како би поступила по замолници.

(4) Ако замољена страна сматра да су достављене информације дате у замолници недовољне да омогуће поступање по замолници, та страна може тражити додатне информације.

Члан 5. Језик

Исправе и друга писмена која се састављају у складу са овим Уговором ће бити на језику државе молитељице и уз њих се мора приложити овјерен превод на језик замољене стране или на француски језик.

Члан 6.

Одбијање и одлагање извршења замолнице за пружање правне помоћи

- (1) Правна помоћ ће бити одбијена:
- а) ако се указивањем правне помоћи могу угрозити сувереност, безбједност или јавни поредак замољене државе;
 - б) ако се захтјев односи на кривично дјело за које је лице осуђено или ослобођено у замољеној држави;
 - ц) ако је наступила застарјелост кривичног гоњења или застарјелост извршења казне затвора, било по законодавству замољене државе у вријеме кад је замољена држава примила замолницу за правну помоћ;
 - д) ако се захтјев односи на кривично дјело које представља кривично дјело по војним законима, али не и по општем кривичном праву;
 - е) ако замољена страна оправдано сматра да је замолница поднесена због кривичног гоњења лица због расне припадности, пола, вјере, националности или ако се сматра да би положај тог лица био погоршан из ових разлога.
- (2) Замолнице за правну помоћ у вези са дјелима тероризма прописаних међународним или регионалним конвенцијама које се примјењују у обје стране уговорнице се не могу одбити.
- (3) Замољена страна може одгодити или одбити да изврши замолницу за правну помоћ на својој територији ако сматра да би извршење омело или нанијело штету кривичној истрази или поступку који су у току.
- (4) Прије него донесе одлуку да одгоди или одбије да изврши замолницу за правну помоћ, замољена страна је дужна да одмах обавијести страну молитељицу о разлозима за одгађање или одбијање извршења замолнице.
- (5) Замољена страна ће се консултовати са страном молитељицом како би утврдиле да ли помоћ може бити одобрена под условима које замољена страна сматра потребним.

Члан 7.
Изузеће од легализације

(1) Списи и документа који се достављају у складу са овим Уговором и овјерени печатом надлежног органа стране молитељице ће бити прихваћени без формалне легализације или било каквог облика надовјере.

(2) У смислу овог Уговора, документи који су признати као службени на територији једне од страна уговорница ће бити признати као такви и на територији друге стране уговорнице.

Члан 8.
Повјерљивост и ограничење кориштења информација

(1) На захтјев стране молитељице, замољена страна ће чувати у тајности замолницу за правну помоћ, њен садржај, пратеће списе и радње предузете по замолници, као и чињеницу да је помоћ одобрена. Ако се замолница не може извршити без кршења повјерљивости, замољена страна ће о томе обавијестити страну молитељицу, која ће онда одлучити да ли ће замолница ипак бити извршена.

(2) У одвојеним случајевима када је потребно да страна молитељица објелодани и у потпуности или дјелимично искористи ове информације или доказе у друге сврхе осим оних наведених у замолници, она ће тражити одговарајући пристанак од замољене стране која може да у потпуности или дјелимично одбије дати такав пристанак.

Члан 9.
Извршење замолнице

(1) Замолнице за правну помоћ ће се извршавати по закону замољене државе и одредбама овог Уговора.

(2) На захтјев стране молитељице, замољена страна ће одобрити извршење правне помоћи у некој нарочитој форми наведеној у замолници, под условом да она није у супротности са законима замољене државе.

(3) Ако замољена држава да пристанак, заинтересовани органи и лица из државе молитељице могу да присуствују саслушању свједока, ако је то потребно за извршење других замолница.

(4) Централни орган замољене стране правовремено доставља Централном органу стране молитељице информације и доказе које заприми извршењем замолнице.

(5) Централни орган замољене стране ће одмах обавијестити Централни орган стране молитељице о резултатима извршења молбе. Ако замолница не може бити извршена, замољена страна ће о томе обавијестити страну молитељицу.

Члан 10.

Уручивање судских писмена

(1) Замољена држава ће вршити у складу са својим законима уручивање судских писмена која јој у ту сврху достави држава молитељица.

(2) Молба за уручење писмена којима се захтијева појављивање лица се обавезно доставља замољеној страни најкасније 60 дана прије датума кад је потребно да се лице појави. У хитним случајевима, замољена страна може да се одрекне овог услова.

(3) Уручење се може извршити једноставним достављањем писмена или докумената лицу коме треба да се уручи. Ако то страна молитељица изричито захтијева, замољена страна ће извршити лично уручивање у обиму који је законом прописан, на начин који захтијева страна молитељица.

(4) Замољена страна ће доставити страни молитељици доказ о уручењу писмена, у коме се наводе чињенице, начин и датум достављања. Када је то прикладно, овај доказ може бити у виду одреска којег датира и потписује лице коме је писмено уручено. Ако се не може извршити уручење, страна молитељица ће о томе бити обавијештена без одлагања уз навођење разлога.

Члан 11.

Узимање изјава у замољеној држави

(1) Замољена држава у складу са својим законима на својој територији узима изјаве, мишљења вјештака, документе, предмете и друге доказе наведене у замолници и доставља их држави молитељици.

(2) Представницима надлежних органа државе молитељице који су присутни при извршењу замолнице је дозвољено да формулишу питања која могу бити постављена одговарајућим лицима преко представника надлежних органа замољене државе.

(3) Сви предмети, укључујући оригиналне евиденције и списе, који су предати држави молитељици у складу са овим Уговором ће бити враћени замољеној држави чим је прије могуће осим ако се ова посљедња не одрекне права на њихово враћање.

Члан 12.

Лично појављивање свједока и вјештака на територији државе молитељице

(1) Ако држава молитељица сматра да је потребно лично појављивање свједока или вјештака пред њеним надлежним органима како би дали изјаву у кривичној ствари, она ће то навести у својој замолници за уручивање позива или у замолници за помоћ у кривичној истрази и замољена страна ће о томе обавијестити свједока или вјештака. Замољена страна ће обавијестити страну молитељицу о одговору којег дају свједок или вјештак.

(2) У случају из става (1) овог члана, у замолници или позиву ће бити наведен приближни износ надокнада које ће бити исплаћене, као и путни трошкови и трошкови смјештаја и исхране који ће бити надокнађени.

(3) Када је прикладно, свједок може да добије, преко конзуларних органа државе молитељице, предужам којим ће покрити дио или цијеле путне трошкове.

Члан 13. Правило специјалности

(1) Лице које се појави пред надлежним органом државе молитељице неће бити притворено нити подвргнуто кривичном гоњењу нити било каквом другом облику ограничења личне слободе на територији ове стране уговорнице за било које дјело или на основу осуђујуће пресуде који су постојали прије уласка тог лица на територију државе молитељице.

(2) Имунитет из става (1) овог члана престаје да важи ако лице, иако је имало могућност да слободно напусти територију државе молитељице, није је напустило у року од 15 дана од када му је надлежни орган саопштио да његово присуство више није потребно или се, након што је напустило ту територију, на њу поново добровољно вратило.

Члан 14. Привремено пребацивање лица лишених слободе

(1) По замолници државе молитељице, и ако на то пристану и замољена држава и лице лишено слободе, то лице које се налази на територији замољене државе, а чије лично појављивање је потребно у кривичном поступку у својству свједока, ће бити пребачено на територију државе молитељице.

(2) У сврху овог члана:

- а) лице које је пребачено ће остати лишено слободе на територији државе молитељице осим ако замољена држава не одобри његово пуштање на слободу;
- б) држава молитељица ће вратити замољеној држави лице лишено слободе чим то околности дозволе и у сваком случају не након датума када оно треба да буде пуштено на слободу на територији замољене државе, осим ако се другачије не договоре Централни органи обје државе;

- ц) лицу које је пребачено ће се урачунати у року служења казне која му је изречена у замољеној држави вријеме које је провело лишено слободе у држави молитељици.

Члан 15.

Помоћ у поступцима замрзавања, одузимања и заплјене

(1) Стране уговорнице ће помагати једна другој у поступцима који се односе на утврђивање, проналажење, замрзавање, одузимање и заплјену имовине стечене кривичним дјелом или кориштењем у његовом извршењу у складу са законима замољене државе.

(2) Поред одредаба члана 4. овог Уговора, замолница за помоћ за замрзавање, одузимање и заплјену имовине стечене кривичним дјелом ће такође садржавати:

- а) податке о имовини у вези са којом се тражи сарадња;
- б) локацију имовине;
- ц) повезаност, ако постоји, између имовине и кривичног дјела;
- д) податке о евентуалним интересима треће стране у имовини;
- е) овјерену одлуку о замрзавању или одузимању или правоснажну одлуку о пљенидби коју је издао суд.

(3) Ништа у овом члану не смије ићи на штету права *bona fide* треће стране.

Члан 16.

Враћање имовине

(1) Када је кривично дјело извршено и осуђујућа пресуда изречена на територији државе молитељице имовина коју је одузела замољена држава може бити враћена држави молитељици у сврху заплјене, а у складу са домаћим законима замољене државе.

(2) Ништа у овом члану не смије ићи на штету права *bona fide* треће стране.

(3) Враћање ће се извршити када буде донесена правоснажна одлука на територији државе молитељице.

Члан 17.

Враћање проневјерених јавних средстава

(1) Када замољена држава одузме или заплијени имовину која представља јавна средства, без обзира да ли су била предмет прања новца или не, а која су проневјерена у држави молитељици, замољена држава ће вратити држави молитељици одузету или заплијењену имовину умањену за настале трошкове.

(2) Враћање ће се извршити, на основу правоснажне одлуке на територији државе молитељице.

Члан 18.

Трошкови

(1) Замољена држава ће сносити трошкове проузроковане извршењем замолница за правну помоћ на њеној територији, осим што ће држава молитељица сносити:

- а) Трошкове настале у вези са пребацивањем лица на или са територије замољене стране на молбу стране молитељице и све надокнаде и трошкове који се надокнађују овим лицима док су присутни у страни молитељици у складу са замолницама из чланова 12. или 14.;
- б) Трошкове и хонораре вјештака.

(2) Ако је потребно или ће требати надокнадити изузетно високе или ванредне трошкове за извршење замолнице, стране уговорнице ће се унапријед консултовати да одреде услове под којима ће се замолница за правну помоћ извршавати, као и начин плаћања тих трошкова.

Члан 19. Консултације

Стране уговорнице ће се консултовати на захтјев било које од њих у вези са тумачењем и примјеном овог Уговора, било уопштено или по његовим дијеловима.

Члан 20. Обим примјене

Овај Уговор се односи на молбе поднесене након његовог ступања на снагу, чак и ако су се релевантна дјела или попусти десила прије тог датума.

Члан 21. Завршне одредбе

(1) Овај Уговор подлијеже ратификацији по уставним одредбама сваке од страна уговорница.

(2) Овај Уговор ступа на снагу након размјене ратификационих инструмената.

(3) Без угрожавања законских услова које је потребно испунити за ступање овог Уговора на снагу, стране уговорнице се могу договорити да измјене и допуне овај Уговор.

(4) Свака страна уговорница може отказати овај Уговор у било које вријеме.

(5) Отказивање ступа на снагу шест мјесеци од дана када је друга страна обавијештена о овој одлуци о отказивању.

У том смислу, опуномоћеници потписују овај Уговор.

Сачињено у Алжиру, дана 20. септембра 2011. године, у два изворна примјерка на српском, босанском, хрватском, француском, и на арапском језику, при чему је свих пет (5) текстова једнако вјеродостојно. У случају разлика у тумачењу мјеродавна је француска верзија текста Уговора.

За

Босну и Херцеговину

**Бариша Чолак,
министар правде БиХ**

За

Народну Демократску

Републику Алжир

**Тајеб Белаиз (*Tayeb Belaiz*),
министар правде**
